Woensdag, 27 Januari 1943

DAGBLAD

60ste Jaargang, No 3811

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16--18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

DIT JAAR NOG OFFENSIEF.

RENDEZ-VOUS IN CASABLANCA.

Roosevelt, Churchill en andere Oorlogsleiders komen bijeen op de Afrikaanse kust ter bespreking van de strategie.

Hun beslissing: Het uiteindelijk offensief tegen de As in 1943.

DE BELANGRIJKE BEKENDMAKING.

Officieel werd in Washington en Londen bekend gemaakt, dat President Roosevelt en Premier Churchill in Casablanca zijn samengekomen en daar 10 dagen lang hebben geconfereerd met overige Geallieerde Oorlogsleiders.

De Franse Generaals Charles de Gaulle en Henri Honoré Giraud waren bij de besprekingen tegenwoordig alsmede de oorlogsstaven van de Verenigde Staten en Groot Britannië waaronder Generaal George Catlett Marshall, Generaal Dwight D. Eisenhower, Generaal Carl Spaatz, Luchtmaarschalk Charles Portal enz. enz.

Op deze conferenties zijn de Geallieerde Oorlogsleiders „tot volledige overeenstemming gekomen over de oorlogsplannen voor 1943, die moeten leiden tot de volledige nederlaag van Duitsland, Italië en Japan."

Premier Joseph Stalin van Rusland, die ook was uitgenodigd tot de Conferentie, kon niet komen, aangezien hij thans de offensieven tegen de Duitsers aan het Oostfront leidt. Evenmin kon aanwezig zijn Generalissimo Tsjang Kai Sjek van China, hoewel Roosevelt en Churchill bereid waren nog verder naar het Oosten te gaan om de aanwezigheid van de oorlogsleiders van Rusland en China mogelijk te maken.

Stalin en Tsjang Kai Sjek zijn echter volkomen op de hoogte gehouden van de besprekingen.

De conferentie worden beschouwd als een der gewichtigste, die sedert de aanvang van de oorlog gehouden zijn tussen de Geallieerde leiders. De Gaulle en Giraud ontmoetten elkaar hierbij voor het eerst en hebben een regeling getroffen met het oog op een grotere Franse eenheid.

Op Zondagavond zijn de besprekingen geëindigd met een persconferentie voor Geallieerde oorlogscorrespondenten. Hierbij werden vooral twee punten genoemd, die uit de conferenties naar voren kwamen.

1) De staatkundige en militaire leiders kwamen tot overeenstemming over de oorlogsplannen voor 1943 met het doel aan alle fronten het offensief tegen de as te openen.

2) Roosevelt en Churchill kwamen overeen, dat de vrede alleen getekend kan worden bij de volledige nederlaag van de as (New York, (AP) 26.1).

NADERE BIEZONDERHEDEN VAN DE BIJEENKOMST IN CASABLANCA.

James King seint uit Londen:

Na een historische bijeenkomst van 10 dagen aan het Noordafrikaanse oorlogsfront, deelden Roosevelt en Churchill aan de wachtende wereld mede in woorden, die vol vertrouwen klonken, dat zij klaar zijn om in 1943 offensieve campagnes te openen en voort te blijven gaan tot de as volledig is weggevaagd.

Roosevelt zelf stelde voor, dat de bespreking zou worden genoemd: **„De Conferentie tot de onvoorwaardelijke overgave" en de nadruk waarmede hij dit zeide tezamen met de gewichtige sensationele bespreking van den President en den Premier gaven aanleiding tot de veronderstelling, dat zij hun grootste wapen nog in petto houden.**

De gewaagde vlucht van den President over een afstand van 8000 kilometer naar de oorlogszone als het ware binnen zulk een korte afstand van de Duitsers in Spaans Marokko, dat die te voet kan worden afgelegd, deed de waarnemers veronderstellen, dat die niet kan worden gerechtvaardigd door de verwarde Franse politieke situatie of een gewone militaire manoeuvre, die men op het oog heeft.

Hoewel het communiqué verder geen melding maakte van een Verenigd Commando en sommige Londense ochtendbladen hierover hun teleurstelling te kennen gaven, gelooft men, dat hierover een beslissing getroffen is en „de offensieven tegen Europa dit jaar plaats zullen vinden."

Militaire waarnemers zeiden, dat het natuurlijk is om aan te nemen, dat een offensief om de as uit Tunis te verdrijven een der eerste logische stappen zal zijn, waartoe de twee democratische leiders besloten hebben. Men is evenwel van mening, dat plannen zijn gemaakt voor een aanval op het vasteland, die eerder kan worden verwacht dan enkele maanden geleden werd mogelijk geacht. Heviger bombardementen op Italië, Duitsland en de zones in Europa, die door de as bezet zijn, zullen zeker een belangrijk aandeel hierin hebben.

Roosevelt en de Premier waren in goed humeur. Churchill droeg een zachte vilten hoed en stelde voor, dat de President hetzelfde zou doen. De President genoot echter blijkbaar van de heldere tropische zon en glimlachte met het antwoord, dat hij zonder een hoed geboren was en niet inzag waarom hij er thans een nodig zou hebben. In verband met iets anders herinnerde de Premier eraan, dat Hitler eens had gezegd moeilijk de oorlogsplannen van de Geallieerden te kunnen schatten, omdat hun leiders niets dan „militaire idioten en dronkaards" zijn. Churchill zeide, dat hij klaarblijkelijk en gelijksoortig uitleg zal geven, omdat hem zand in de ogen gestrooid werd en hij slapende werd gehouden door de landingen in Afrika (Londen, (AP) 27.1).

DE SLAG OM TUNIS NADERT.

Edward Ball seint uit Londen:

Het achtste leger kwam dichter bij de Mareth-linie waar Rommels strijdkrachten, die vermoeid zijn van de lange terugtrekking, zich schrap zetten om het hoofd te bieden aan — hetgeen de as zelf noemde — de aanstaande veelvoudige Geallieerde aanval. De verovering van Ez Zauia door Montgomery's mannen bracht hen halverwege van Tripoli naar de haven van Zuara aan de kustweg, welke leidt naar de fortificaties van de As in Tunis. [De naam Ez Zauia werd in de telegrammen van gisteren zodanig verminkt, dat in de plaats daarvan Zuara kwam te staan. Aldus scheen Zuara nog niet door de Britten veroverd te zijn, gelijk gisteren werd gemeld — Red.]

In Tripoli zelf rukten de Franse troepen van Generaal Leclerq de stad binnen na een tocht van ongeveer 2500 kilometer. Zij zullen helpen om ervaren Imperiale troepen vrij te maken voor hun opmars verder naar het Westen. Van de as-radio's kwamen verschillende nerveuze berichten omtrent plannen, die de Geallieerden thans zouden hebben. Een uitzending van Vichy sprak van Geallieerde voorbereidingen tot een aanval naar de kust verder ten Noorden van Bou Arada. De radio van Parijs zeide, dat Rommel stand zal houden aan een lijn, die zich uitstrekt tussen drie punten: Ras Agir, Toujjane en Abarates.

De luchtaanvallen van de Geallieerden bij dag en bij nacht op de vijandelijke basis te Medenine gaven te kennen, dat dit krachtige dekkingspunt voor de Mareth-linie en der centra voor de weerstand van de As geworden is. Berichten van het Tunische front zeiden, dat Geallieerde patrouilles in het Centrale gebied grote vooruitgang maakten over de vallei-gebieden van waar Von Arnim thans klaarblijkelijk de meeste zijner strijdkrachten heeft teruggetrokken.

De activiteit was nog steeds geconcentreerd op de driehoek, die gevormd wordt door Pont du Fahs, Bou Arada en Ousseltia (Londen, (AP) 26.1).

DE BESTUURSVORM OVER TRIPOLITANIË.

Richard Casey, die het Britse Oorlogscabinet in het Midden-Oosten vertegenwoordigt zeide, op een persconferentie, dat de Britten Tripolitanië zullen besturen als bezet vijandelijk gebied tot het einde des oorlogs, „wanneer over zijn lot zal worden beslist door de Verenigde Landen". Hieraan voegde hij toe, dat in de Noordafrikaanse koloniën, die men van de Italianen heeft veroverd, het leven zijn gewone gangetje zal hebben en voordeel zal trekken uit de Britse bestuurswijze, wat betreft een rechtmatige bedeling van voedsel en andere voorraden" (Caïro, (AP) 26.1).

DE OPERATIES ROND NIEUW GUINEA.

Vern Haugland seint van ergens op Nieuw Guinea:

Een Geallieerde zegsman schatte, dat ongeveer 3000 Japanners werden gedood in de uiteindelijke Geallieerde aanval, welke den vijand verdreef uit de Sananda-sector en een zegevierende einde bracht aan de campagne op Papoea. Vele koelies werden gevangen genomen in dit gebied, waaronder honderden inboorlingen van Rabaul, Nieuw Britannië. Een klein Japans schip met ammunitie ontplofte waarbij de vlammen torenhoog opschoten en het gehele havengebied van Rabaul verlicht werd, toen Vliegende Forten in de afgelopen nacht meer dan 15 ton bommen lieten vallen op het vliegveld en de schepen in de haven. Een middelgroot schip aan de kade kreeg ook een voltreffer waardoor een gapende opening in de zij ervan werd geslagen. Een derde schip aan de kade werd aangevallen, doch resultaten werden niet waargenomen. Andere bommenwerpers hamerden weer op Lae (Nieuw Guinea) en brachten 3 machinegeweer- en luchtdoel-stellingen tot zwijgen.

4 Tot 6 Japanse bommenwerpers vielen Port Moresby aan op 23 Januari en wierpen 30 bommen nabij het vliegveld, doch de schade was niets beduidend en er waren geen slachtoffers te betreuren (Ergens op Nieuw Guinea, (AP) 26.1).

ROND PRINSES MARGRIET FRANCISCA.

„...... de margrieten die in de Meimaand onze velden en weilanden met haar blankheid overdekken......"

Hare Majesteit de Koningin heeft, via Radio-Oranje, de volgende korte rede tot Haar volk in Nederland gehouden:

„Een korte wijle geleden heeft Radio-Oranje de geboorte van mijn kleindochter Margriet medegedeeld. Misschien put ge u uit in gissingen betreffende de gedachte, die in deze naam is uitgedrukt. Daarom zal ik u daarvan, mede op verzoek van mijn kinderen, uitleg geven.

Het is de bedoeling der ouders om, door deze naam, een levenslange band te vestigen tussen ons zozeer bezochte volk en de jonggeborene. Voor onze geest rijst op het beeld van de verraderlijke overval van de Hunnen op ons land en van de strijd tegen de Japanners om ons schone Nederlands Oost Indië.

Wie herinnert zich niet de margrieten, die in de Meimaand onze velden en weilanden ieder jaar met haar blankheid overdekken, thans als het ware herdenking van het lijden en de smart van die verschrikkelijke dagen van Mei 1940 en fluisterend van een betere toekomst.

Doch bovenal is deze naam een eerbiedig huldebetoon aan de nagedachtenis van onze helden te land en ter zee, in welk deel van de wereld zij ook zijn gesneuveld, en van hen, die gestorven zijn als martelaren voor de zaak des vaderlands. Moge hun herinnering leven, niet alleen in onze harten, doch ook in het nieuwe grote geluk, dat God mijn kinderen heeft geschonken. Moge het spoedig Margriet gegeven zijn op te groeien in Haar eigen land, temidden van Haar eigen volk en, gelijk Haar naamgenoten in de velden, te leven als een eer voor al diegenen, die het grote offer hebben gebracht, het offer dat eens zal blijken het zaad te zijn, waaruit een werkelijk groot en vrij land en Koninkrijk zal opbloeien.

Ik beëindig mijn uitleg met de wens, die diep uit de harten van Margriets ouders opwelt, dat Margriet, wanneer zij de leeftijd daartoe bereikt zal hebben, zich zelf een Nederlandse in de diepe en werkelijke betekenis van dit woord zal betonen, zoals gij deze betekenis gedurende de laatste jaren allen hebt begrepen en gevoeld. En nu vraag ik u allen met mij te willen luisteren naar ons volkslied."

(Nadat het Wilhelmus had weerklonken, vervolgde Hare Majesteit):

„En thans richt ik een persoonlijk woord tot u allen: met grote vreugde vernam ik het plan mijner kinderen om allen officieren en bemanningen onzer koopvaardijvloot, die zo enorm veel bijdragen tot het verzekeren der overwinning, te vragen peetvaders over Margriet te willen zijn. Moge dit bewijs van menselijke sympathie in hun moeilijk leven een lichtstraal werpen in de hel van gevaren, waardoor zij zo dikwijls heen moeten gaan; en niet alleen voor hen, doch ook voor allen, die zij liefhebben, die zij hebben moeten achterlaten en van wie zij zo lang gescheiden zijn. Ik gevoel de behoefte allen in het vaderland, wien het is verboden met mij contact te zoeken en die mij zouden willen geukwensen, hartelijk te danken voor hun goede bedoelingen. Meer dan ooit voel ik uw nabijheid, ondanks afstand noch het verbod van den overweldiger ons kunnen scheiden."

Het nieuws van vandaag.

De ontmoeting van Roosevelt en Churchill met andere oorlogsleiders te Casablanca in Marokko, aan de Noordwestelijke kust van Afrika is het nieuws van vandaag. Anders dan gedacht werd, hadden de belangrijke besprekingen niet plaats in Washington, doch feitelijk aan het front, zelf, vlak voor de neus van de Duitsers en Italianen, die behalve in Tunis ook in Spaans Marokko zitten. Bij de besprekingen waren aanwezig de Leider der Strijdende Fransen Generaal Charles de Gaulle en de Leider der overige Vrije Fransen Generaal Henri Honoré Giraud. Stalin en Tsjang Kai Sjek, onderscheidenlijk Leider van de Sovjet-Unie en Leider van China, konden tot hun spijt niet aanwezig zijn. Beiden hebben het te druk met het bestrijden van den vijand (blz. 1).

Op de besprekingen, die 10 dagen duurden, zijn de Geallieerde oorlogsleiders tot overeenstemming gekomen over de oorlogsplannen voor 1943, ten doel hebbende de nederlaag van Duitsland, Italië en Japan. Offensieven kunnen op alle fronten verwacht worden en de vrede zal niet getekend worden, voordat de As een gevoelige militaire nederlaag geleden heeft.

Hiermede is men reeds op weg. De Russen maakten gisteravond bekend, dat de omsingelde Duitsers voor Stalingrad vrijwel geheel zijn uitgeroeid. Enkele overgebleven groepen moeten nog worden opgeruimd, maar de Duitse weerstand hier kan worden beschouwd als van de baan. Op alle fronten zetten de Russen hun zegevierende opmars voort om uitvoering te geven aan de Dagorder van hun Leider: „het verslaan van de fascisten en het verdrijven van hen over de grenzen van Rusland" (blz. 3).

In Noord-Afrika zet het 8e Britse leger de achtervolging van het Afrika Corps verder voort in de richting van de Mareth-linie, waar de vijandelijke hoofdmacht reeds schijnt te zijn aangekomen (blz. 1).

En in West-Europa werd de Duitse duikbootbasis te Lorient opnieuw aangevallen nadat gisteren overdag de Geallieerde vliegtuigen aanvallende vluchten uitvoerden boven het Europese vasteland (blz. 3).

In Marseille hebben Franse patriotten twee dagen lang een slag gevoerd tegen de Duitsers, die hen uit het havendistrict poogden te verwijderen. Dit is tekenend voor de moed van de Fransen, die er zeker van waren het onderspit te zullen delven, maar zich toch verzetten om dit stukje Frans gebied te verdedigen (blz. 3).

De herrijzenis van Frankrijk.

Van het einde van de vorige oorlog af, toen de Geallieerde volken overwonnen hadden, was de Franse politiek gekenmerkt door een merkwaardig zoeken en tasten. De Franse buitenlandse politiek was gekenmerkt door een streven naar zekerheid naar waarborgen en hulp van derden. Dit was geen bewijs van vertrouwen in eigen kracht en in de eigen toekomst. Men heeft dit in Nederland niet altijd begrepen, men zag niet in, waarom een volk hetwelk overwinnaar was, dit alles nodig had; maar men begreep nog minder, dat de Franse binnenlandse politiek een nog groter beeld van verwarring bood en zeker niet het bewijs leverde, dat het Franse volk zelf besloten was om alles te doen wat nodig was om de eigen positie te versterken. Van een constructieve nationale politiek, die gericht was op een versterking van de Franse volkskracht was geen sprake. Zo werd de Franse politiek na de oorlog een eindeloze rij van teleurstellingen. Daar niemand, die niet in de eerste plaats zelf bereid is om voor de eigen zaak alles op te offeren en in eigen huis orde op zaken te stellen, op hulp en steun van anderen kan rekenen, moest de Franse politiek op een teleurstelling uitlopen. De Franse vrienden in het nabije Oosten, Roemenië en Joegoslavië, kwamen steeds meer onder Duitse invloed.

De Duitse legaties in Beograd en Bucuresti namen de leidende plaats van de Fransen over. In Tsjechoslowakije ging de Franse invloed achteruit. Het feit, dat Duitsland ongestraft het Rijnland kon bezetten en in strijd met het Verdrag van Versailles in staat van verdediging kon brengen, was wel de meest karakteristieke gebeurtenis, die de mislukking van de Franse buitenlandse politiek liet zien.

Met de Franse binnenlandse politiek zag het er niet beter uit. Het begon met de wederopbouw van de bezette gebieden, die op uiterst gebrekkige wijze werd opgelost. Er gebeurde niets om de verzwakte Franse volkskracht te versterken. Sociale en hygiënische toestanden lieten zeer veel te wensen over. Ziekten als tuberculose eisten ontzettende offers van het Franse volk. De woningtoestanden waren zeer slecht. De hoge zuigelingensterfte verzwakte het volk. De kunstmatige beperking van de geboorten heeft zich op verschrikkelijke wijze gewroken. De Regering van Léon Blum was een typisch verschijnsel in deze lijn der ontwikkeling. Milliarden francs werden over het Franse volk uitgestort in de vorm van verhogingen van salarissen en lonen en op allerlei wijzen, zonder ook maar enig spoor als verbetering van woningtoestanden, bouw van hospitalen na te laten. Alles ging op in pleizier, in beter eten, meer wijn, enz.

Wij geven ons er in dit verband rekenschap van dat generaliseren steeds onbillijk is en dus ook in dit geval. Er zijn inderdaad hier en daar in Lyon, in Nice, en elders nieuwe hospitalen, er zijn hier en daar moderne arbeiderswoningen gebouwd, maar het was niets in vergelijking met hetgeen nodig was. Een constructieve welvaartspolitiek gebaseerd op de vaste wil van de bevolking om zich sterk te maken, ontbrak. De Franse geest was gesplitst; men wist niet waar men het moest zoeken. De arbeiders gaven den kapitalisten de schuld van alles. De bedrijfsleiders meenden, dat al het kwaad van de arbeiders kwam, die ondanks alles in Frankrijk meer redenen tot klagen hadden dan elders.

De alles beheersende factor was, dat de Fransen elkaar niet konden vinden om tezamen Frankrijk op een hoger peil — moreel en economisch — te brengen. Dit heeft het Franse volk toegankelijk gemaakt voor de inblazingen van de Duitse agenten, die het land overstroomden. Zij werden vrijwel overal vriendelijk ontvangen. Zij vonden gehoor bij arbeiders-leiders als Doriot; zij vonden gehoor in de Parijse salons; zij vonden gehoor in industriële en bankierskringen. In deze kringen deden zij de leus ingang vinden „liever fascist dan communist" een leus, die ons herinnert aan de leus „liever Turks dan Paaps", die indertijd Nederlanders verdeeld hield.

Vele goede Fransen werkten er aan mede, omdat zij enerzijds geen andere uitweg zagen en anderzijds niet begrepen, dat zij daardoor niet in de eerste plaats hun Franse tegenstanders schaadden, maar Frankrijk ondermijnden. Er heerste een betreurenswaardige verwarring in de geesten, die van verandering van het regeringssysteem verbetering verwachtten, terwijl die verbetering in werkelijkheid alleen kon komen van een vernieuwing en verjonging van de geest van het volk zelf. Men verwarde de uiterlijke vorm: het formele met de ware inhoud: het moreel van het volk.

De vijand doorzag deze situatie. Hij zag de wond, waaraan het Franse volk dreigde dood te bloeden en druppelde er gif in. Hij verscherpte de tegenstellingen in het Franse volk. Hij maakte Frankrijk niet alleen zwak, maar rijp voor een van de ergste nederlagen, ooit door een volk geleden. Hij deed dit niet in de eerste plaats door militair geweld, maar door de psychologische oorlogvoering.

Indien men zich rekenschap geeft van deze psychologische achtergrond van de Franse nederlaag, dan is het tegelijkertijd duidelijk, dat het geen zin heeft dat men zich nu gaat verdiepen in het zoeken naar „schuldigen."

Er is slechts een ding, dat men moet inzien: dat het Franse volk in de perio-

de 1918-1938 op de verkeerde weg was. Het Franse volk was schuldig aan de eigen ondergang en niemand behalve het Franse volk zelf is in staat om het weer te doen herrijzen.

Wij hebben tot dusverre de zwakke punten in het verleden breed uitgemeten om, zij het dan ook in grove lijnen, de psychologische achtergrond van de Franse nederlaag te laten zien. Dit betekent niet dat wij geen vertrouwen hebben in de toekomst van dit volk. Het tegendeel is waar.

Als er één volk is, in hetwelk wij vertrouwen hebben, dan is het Frankrijk; als er één volk is, dat de naam edelmoedig verdient, dan is het Frankrijk; als er één volk is, van hetwelk wij voor een Christelijk West-Europa redding verwachten, dan is het Frankrijk.

De Franse geest is gelijk een goed geslepen diamant, die van welke kant bezien, steeds een wonderlijk licht vermag uit te stralen. De ene bewonderaar zal de ene facet schoner vinden, de andere bewonderaar zal aan een andere facet de voorkeur geven. Bewonderaars zijn er echter op elk gebied van het geloof, van de wetenschap van de wijsbegeerte, van de techniek en van de kunst.

Het Franse volk wil als alle andere volken der aarde vrij zijn. Het heeft ditmaal slechts gefaald in het vinden van de weg, die tot het behoud van de vrijheid voerde. Nu de vrijheid eenmaal tijdelijk verloren is gegaan, blijft er slechts een probleem over: de juiste weg te vinden tot het herstel van de vrijheid.

Alle volken der aarde hebben er een belang bij, dat deze weg gevonden worde. Wij kunnen dit beweeglijke, schitterende en productieve en vooral zo karakteristieke element in de internationale gemeenschap der volken niet missen.

Daarom vervulle ons de wens om zo spoedig mogelijk een vrij, geestelijk krachtig en doelbewust Frankrijk te zien.

Daartoe is thans noodzakelijk onderlinge samenwerking van allen, die met de juiste geest bezield zijn.

Men zal ook moeten inzien, dat de strijd om de positie van de kerk in Frankrijk de bevolking te lang verdeeld gehouden heeft, zelfs lang nadat vroeger bestaande geschillen hun actuele betekenis reeds lang geheel verloren hadden. De Katholieke kerk predikt de gelijkheid van alle mensen op aarde. Zij erkent de volledige waarde van elk individu en staat als logisch uitvloeisel daarvan op de verantwoordelijkheid van elkeen voor zijn daden. De juiste toepassing van deze beginselen leidt tot de erkenning van de menselijke vrijheid, zodat alleen een vrij mens verantwoordelijk kan zijn. Indien het er op aankomt om het morele en het gevoel van verantwoordelijkheid te versterken en de goede en hoge qualiteiten, die in den mens sluimeren, tot volle ontplooiing te brengen, dan vermag de Kerk en de godsdienst in het nationale belang wonderen te verrichten. Zo zal Frankrijk door een harde leerschool moeten gaan. Het komt er daarbij niet in de eerste plaats op aan om nieuwe vormen voor een staatsbestuur te vinden, maar wel om de geest van het Franse volk tot volle ontplooiing te brengen. Als men daarin slaagt, dan zal men vanzelf tot het inzicht komen, dat de vormen, waarvan deze herrezen geest zich zal bedienen om aan Frankrijk zijn bestuursvorm te geven als het ware vanzelf en zonder veel moeite geboren zullen worden. Het komt aan op de geest en niet op de vorm.

Nederland heeft in zijn geschiedenis ook tijdperken doorgemaakt, waarin het volk van Nederland er niet in geslaagd is om de goede eigenschappen die in de harten van de burgers sluimerden, op de juiste wijze tot uitdrukking te doen komen. Nederland weet echter ook weer uit eigen ervaring, dat de ondoorgrondelijke wijsheid van de Goddelijke Voorzienigheid dikwerf aan volken een donkere en ongelukkige periode oplegt om ze later in ongekende glorie te doen herrijzen, indien een volk in zichzelf de kracht weet te vinden om dit te bewerkstelligen.

Frankrijk telt vele zonen en dochteren, die van deze geest bezield zijn en daarom zijn wij vol vertrouwen ten aanzien van de toekomst. Wij hebben er echter reeds op gewezen, dat hiervoor in de eerste plaats het bewust worden van de Fransen nodig is. Alles wat de bewustwording bemoeilijkt en vertraagt, belemmert deze ontwikkeling. Hier ligt de onmetelijke schade, die de regering van Vichy aan het Franse volk heeft toegebracht. De militaire nederlaag van het leger was reeds een verschrikkelijke slag voor de Franse natie. In Frankrijk volgde op de nederlaag een toestand, die de verwarring in de geesten slechts kon vergroten. Er was een Franse regering, verbonden met klinkende namen van het verleden. Deze regering nam de houding aan alsof zij regeerde. Het was echter geen regering, omdat zij geen draagster was en geen draagster kon zijn van hetgeen er leefde in het Franse volk.

Er waren echter flinke, vastbesloten mannen, De Gaulle en zijn medewerkers in Engeland, en misschien meer nog Giraud in Noord-Afrika, die hadden ingezien en begrepen, dat Frankrijk niet verloren was, dat Frankrijk slechts één ding nodig had: zich bewust te worden. Deze mannen braken met het verleden, doordat zij een principieel standpunt innamen. Zij waren niet tot concessies bereid, ook niet om tijdelijke doch schijnbare successen te bereiken.

Zij hadden ingezien, dat het om hoge beginselen ging, om zuiverheid van opvattingen, kortom dat het hier ging om een van de moeilijkste taken waarvoor een volk gesteld werd: het doen herrijzen van de goede geest. Aan de verwarring van de geesten moest een einde gemaakt worden

De Gaulle en Giraud volgden de enige weg, die tot dit doel kan leiden. Van een eigenlijk conflict tussen deze beide Franse leiders is geen sprake; wellicht zou men het verschil van inzicht kunnen noemen ten aanzien van de plaats der Fransen in het geheel der Verenigde Volken. Naar de mening van Giraud strijdt De Gaulle te veel onder Engelands leiding, terwijl Giraud van mening is, dat de Franse heirscharen beter, zoals de Polen doen, zich volkomen gelijkberechtigd naast de Britse troepen scharen. Beiden zijn en waren van de aanvang aan principieel. Zij moesten zich daarom terecht in het belang van de zaak die zij voorstaan, stellen tegenover hen, die veel verwachten van compromissen, die meenden dat er een Frans belang gediend kon zijn door met den vijand te overleggen. Uit compromissen is nooit een nieuwe geest geboren. Zij zijn nooit een uitgangspunt voor een herrijzenis geweest. Slechts harde strijd, principieel in opzet en uitvoering kan hiertoe leiden. Dit is de geweldige vergissing geweest, die Pétain — om maar niet van den verrader Laval te spreken — gemaakt heeft. Daardoor hebben zij gehandeld niet alleen tegen het belang van Frankrijk, maar eveneens tegen het belang van allen die strijden voor het scheppen van een wereldorde, die een menswaardig bestaan waarborgt aan elken bewoner van deze aarde.

Curaçao.

MINISTER - PRESIDENT PROFESSOR P. S. GERBRANDY NAAR CURAÇAO.

Van bevoegde zijde vernemen wij, dat Minister-president, Minister voor de Algemene Oorlogvoering van het Koninkrijk, Professor Doctor Pieter Sj. Gerbrandy, voornemens is de komende maand het Staatsdeel Curaçao te bezoeken.

NATIONALE FEESTAVOND OP 31 JANUARI A.S.

Slotstuk der feestelijkheden Zondagavond.

Zondag a.s. zal in het Roxy-theater een Nationale Feestavond gegeven worden ter ere van de geboorte van H.K.H. Prinses Margriet Francisca en van de verjaardag van H.K.H. Prinses Beatrix Wilhelmina Armgard.

Het programma van deze avond wordt iets zeer biezonders; niet alleen door het aantal medewerkers, doch inzonderheid door hen, die aan het slagen van deze avond, welke als het slotstuk der feestelijkheden is bedoeld, zullen medewerken. De allerbeste krachten op het gebied van muziek, zang, voordracht, enz. hebben spontaan haar gewaardeerde medewerking toegezegd.

Naar verwacht mag worden, zal het in de ware zin des woords een avond worden van grote en kleine kunst, een avond van nationale blijdschap en vreugde.

De commissie, welke deze avond heeft voorbereid, bestaande uit de Heren Rudolf F. W. Boskaljon, Jan Rustige en Max Tak, heeft alle hoop in haar taak geslaagd te zijn.

Nadere mededelingen zullen per advertentie bekend gemaakt worden.

f 25.000 AAN PRINS BERNHARD FONDS.

Ter gelegenheid van de geboorte van H.K.H. Prinses Margriet Francisca heeft het Prins Bernhard Comité Curaçao een bedrag van f 25.000,— overgemaakt aan het Prins Bernhardfonds in Londen.

RECEPTIE GOUVERNEUR.

Ter gelegenheid van de geboorte Harer Koninklijke Hoogheid, Prinses Margriet Francisca, is gistermiddag een receptie ten Paleize gehouden, waar men gelegenheid had Harer Majesteits vertegenwoordiger geluk te wensen met dit heugelijke, en zó blijde feit. Sneller dan gewoonlijk circuleerde het volk langs den Landvoogd, die elkeen begroette en Zich daarna in de zaal en in de hangende tuin temidden van Zijn volk begaf, waar Zijne Excellentie zich met velen onderhield. Vroeger dan gewoonlijk, vanwege het eveneens vervroegde aanvangsuur, namen de aanwezigen afscheid van den Gouverneur.

S.A.N.O.C.

Het Bestuur van S.A.N.O.C. verzocht opneming van het volgende stuk over een mooie geste van dit Comité:

De organisatie S.A.N.O.C. heeft per brief van 18 December jl. twee volledig uitgeruste ambulance-auto's ter beschikking gesteld van het Gouvernement, om in tijd van nood tezamen met de reeds aanwezige vervoermiddelen aan de Curaçaose bevolking medische hulp te verlenen.

Deze auto's werden ongeveer een jaar geleden door ons in New-York besteld met het doel haar naar Nederlands Oost Indië te zenden. De val van Indië was echter een feit nog voor dat de ambulances verscheept waren en nu meende het Bestuur niet beter te kunnen doen dan ze voor Curaçao zelf te bestemmen.

Naar aanleiding hiervan mochten wij de volgende Gouvernementele brief ontvangen:

Willemstad, 16 Januari 1943.

U opnieuw de verzekering gevende van mijn biezondere waardering voor hetgeen de „S.A.N.O.C." ten behoeve onzer Oorlogsgetroffenen doet, aanvaard ik dankbaar uw aanbod, vervat in uw brief van 18 December jl.

Het toezicht over de ambulances zal worden opgedragen aan den Heer Directeur van de Openbare Gezondheidsdienst, terwijl de ambulances door diens zorg voorzien zullen worden van de letters „S.A.N.O.C.".

w.g. De Gouverneur van Curaçao,
P. [A.] Kasteel.

De dank in deze brief uitgedrukt, komt op de eerste plaats aan onze contribuanten toe. Wij brengen hem dan ook aan hen over en geven de verzekering, dat geen gelegenheid om wel te doen overeenkomstig ons doel aan onze waakzame aandacht zal ontgaan.

J. H. BOAS SPREEKT VOOR COMITÉ SURINAME - CURAÇAO.

De G.P.D. deelt ons mede:

Zijne Excellentie de Gouverneur, Dr. Petrus A. Kasteel, zal hedenavond de bijeenkomst van het Comité Suriname-Curaçao, waar de Heer J. Henk Boas, oud-hoofd van de Gouvernementspersdienst in Suriname een voordracht zal houden, bijwonen.

ONTSPANNINGSAVOND VOOR DE ZEELIEDEN.

Morgen, Donderdag, zal er in het Katholieke Zeemanshuis („the Allied Seamen's Home") weder een ontspanningsavond gegeven worden met medewerking van de bekende „Dutch Serenaders" en van den niet minder bekenden en populairen Willy de Rover.

Er is uitsluitend toegang voor zeelieden en voor degenen, die in het bezit zijn van een toegangskaart. Het festijn begint om 20 uur.

VERENIGINGSNIEUWS.

— Vereniging „Don Bosco": Zondag as. op het feest van den Heiligen Johannes Don Bosco houdt de vereniging „Don Bosco" haar jaarvergadering. Om 8.30 uur is er een Heilige Mis in de Parochiekerk van Onze Lieve Vrouw van de Berg Carmel te Groot Kwartier, waarna om 10.30 uur de vergadering gehouden zal worden in het clubgebouw San Tarcisio te San Mateo. De Heer Gijsbert Hendrik Zaal een lezing houden over „De Stad New York".

KRACHTIGE ANTI-DUIKBOOT-ACTIE.

Curaçao roeit den vijand uit.

De New York Times van gisteren bevat het volgende bericht uit Caracas: De gedurende de laatste weken verrichte intensieve anti-duikboot-actie van de bases Curaçao en Trinidad uit, heeft, naar men gelooft aanmerkelijke schade aan de vijandelijke duikboten toegebracht. Het mijnengevaar, veroorzaakt door duikboten, welk gevaar naar gezegd wordt. verschillende tankers tussen Maracaibo en Curaçao heeft gekost, schijnt uit de weg geruimd te zijn.

Nederlandse en Noordamerikaanse mijnenvegers maken de weg vrij, Nederlandse en Noordamerikaanse patrouille-vaartuigen en vliegtuigen houden bij den voortduur de wacht over de zeewegen in dit gedeelte van de Caraibische Zee.

DUURTEBIJSLAG VOOR SCHUTTERS.

Gerekend te zijn ingegaan op 1 October 1942 worden de toegekende kostwinnersvergoedingen aan in werkelijke dienst zijnde Schutters in het Staatsdeel Curaçao voor zover dit nog niet is geschied, verhoogd met een tijdelijke duurtebijslag van 30%.

„ONE NIGHT IN THE EAST".

Hedenavond vindt in de Stadsschouwburg plaats de voorstelling, welke in de aankondigingen wordt betiteld met de naam van „Een avond in het Oosten". Leider van de voorstelling is een zoon van China, doch geboortig uit Suriname, de Heer Leo Chin Ten Fung. Het gezelschap, dat bestaat uit Curaçaose en Surinaamse medewerkers en medewerksters, zal, naar wij vernemen, met een interessant programma ten tonele verschijnen.

BONAIRE.

HOE BONAIRE DE GEBOORTE VIERDE.

Dinsdag, 19 Januari 1943, hoorden reeds vele mensen het heugelijke nieuws van de geboorte ener Prinses. De volgende ochtend om 6 uur werden 5 schoten afgevuurd en luidden de klokken. De kinderaubade werd om 8.45 uur gehouden voor het huis van den Gezaghebber en was een groot succes. De kundige leider van deze zanghulde, Frater Maria Beatus, oogstte zeer terecht veel lof. In de openbare school werden vervolgens kinderspelen gehouden.

Om 10.30 uur was het Openbaar Gehoor, dat zeer druk bezocht werd. Gezaghebber Piet van Leeuwen hield een toespraak. Hierna gaf de korfbalclub „Oranje" van Rincon een demonstratie. Des middags om 14.45 uur inspecteerde Gezaghebber Piet van Leeuwen, begeleid door Luitenant Van Beek, Commandant der troepen, de op Bonaire aanwezig zijnde troepen. De nieuwe sectie Bonairiaanse kustwachters stonden ook opgesteld. Na de inspectie volgde de parade.

Vervolgens hadden op Rincon volksspelen plaats, die eveneens door den Gezaghebber en genodigden werden bijgewoond. Om 16 uur was er een voetbalwedstrijd op de Playa.

Vrijdagochtend waren er kinderspelen op de scholen te Kralendijk, zoals zaklopen, sprintlopen enz. Gezaghebber P. van Leeuwen, landraad Lodewijk Daniel Gerharts en Ontvanger Royer bezochten beide scholen en hadden pret. Het succesnummer van de meisjesschool werd het zaklopen van den Gezaghebber, Pater V. Brenneker O.P. en de Heren Gerharts en Royer. Het was een feest van belang. Bij deze heugelijke gebeurtenis werden ook de zieken in het hospitaal niet vergeten. Zij kregen allen een tractatie.

WERELDNIEUWS.

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit:

„Stille Zuidzee: (alle data zijn Oosterlengte):

Op 25 Januari werd een grote strijdmacht van Japanse duikbommenwerpers, tweemotorige bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen, welke op weg was naar Guadalcanal, onderschept en aangevallen door Noordamerikaanse vliegtuigen. De vijandelijke vliegtuigen werden verdreven en geen bommen werden geworpen op de Noordamerikaanse stellingen. 4 Japanse 0-jagers werden neergeschoten. Geen enkel Noordamerikaans vliegtuig ging verloren.

De Noordamerikaanse grondstrijdkrachten kwamen te Kokumbona op Guadalcanal tezamen nadat een afdeling het dorp binnentrad van de kust ten Oosten ervan en een andere een krachtige vijandelijke groep had omsingeld en Kokumbona uit het Zuiden was binnengetrokken.

De manoeuvre had tot resultaat, dat de Noordamerikaanse strijdkrachten het onbeperkte gebruik van Kokumbona en het strand ten Oosten ervan kregen.

293 Japanners werden gedood en 5 gevangenen werden genomen gedurende de operatie 7 77-mm kanonnen, 2 37-mm kanonnen, 1 tank, verschillende vrachtauto's, 3 40-mm luchtdoelkanonnen en verscheidene andere stukken veldgeschut en kleine wapenen werden veroverd. De offensieve operaties tegen de vijandelijke weerstand duren voort" (Washington, (AP) 26.1).

JAARDAG VAN AANKOMST VAN U.S.A.-TROEPEN IN IERLAND.

President Roosevelt zeide in een boodschap aan de Noordamerikaanse troepen ter gelegenheid van de eerste jaardag van de aankomst van Noordamerikaanse troepen in Noord-Ierland: „Van nu af aan denken wij aan de aanval — een vastberaden, vernietigende aanval".

Roosevelts boodschap werd voorgelezen door Generaal - majoor Russell Hartle, tijdelijk bevelhebber over de Noordamerikaanse strijdkrachten in het Europese oorlogstheater bij afwezigheid van Generaal Dwight D. Eisenhower. „Een jaar geleden", aldus Roosevelt, „is het eerste grote convooi met Noordamerikaanse troepen, dat de Atlantische Oceaan overstak, in Noord-Ierland aangekomen. Deze troepen waren er gekomen, teneinde steun te bieden aan de verdediging van de burg van Vrijheid. De dingen zijn zeer veranderd in de loop van deze twaalf maanden. Thans denken wij niet meer aan de verdediging. Dat is voorbij. In den vervolge zullen wij slechts denken aan de aanval, — een vastberaden, onmeedogende en vernietigende aanval. Onze troepen en die van het Verenigd Koninkrijk, Canada en andere dominions en overige Geallieerden hebben zich geërgerd aan onze inactiviteit. Doch zij zullen actie krijgen. De weg naar Berlijn is lang en hard, doch zeer zeker" (Belfast, (AP) 26.1).

EEN STAKING IN MONTEVIDEO

Twee van Uruguay's grootste inmaak-fabrieken waren gedwongen te sluiten als gevolg van een staking als protest tegen het ontslaan van 10 arbeiders in verband met een onderzoek naar een sabotage-complot tegen een Brits vleeskamerschip. Hoewel slechts een deel van de werknemers in staking is, heeft hun afwezigheid de werkzaamheden stopgezet in de fabrieken van Swift en Artigas, waardoor 15.000 personen tot werkloosheid genoodzaakt werden. Intussen leed Montevideo een acuut tekort aan vlees. 90 Vleeslaaders, die bij de twee fabrieken in dienst waren, werden aan het begin van deze maand ontslagen na ontdekking van een bom aan boord van het Britse schip, dat zij bezig waren te laden. 80 Werden vervolgens in hun betrekking hersteld nadat een onderzoek was gedaan. 10 Werden evenwel niet meer in dienst genomen, omdat de autoriteiten van mening waren, dat hun antecedenten reden gaven tot achterdocht (Montevideo, (AP) 26.1).

Omsingelde Duitsers bij Stalingrad opgeruimd.

DE R.A.F. VALT LORIENT OPNIEUW AAN.

Fransen leveren slag in Marseille.

RUSSEN IN DE CAUCASUS MAKEN SNELLER VOORTGANG.

Eddy Gilmore seint uit Moskou, dat volgens „Rode Ster" het tempo van het Russische offensief in het Noordelijke gedeelte van de Caucasus sneller geworden is. Men verklaarde, dat de verliezen van de Duitse luchtmacht zo verschrikkelijk groot zijn, dat zij de Russische opmars niet meer kan tegenhouden. Volgens het Russische legernieuwsblad zou de Duitse Kolonel-generaal Baron von Richthofen van het luchtcommando zeer te kampen hebben met het gemis aan voldoende oefening om te strijden onder winter-omstandigheden. Gevolg hiervan is, dat de Russen steeds grotere aantallen vernietigde Duitse toestellen aantreffen op de vliegvelden, die zij terug veroveren. Men zeide, dat ook onbeschadigde vliegtuigen worden veroverd, doch deze zijn dan meestal zonder brandstof (Moskou, (AP) 26.1).

OMSINGELD DUITSE LEGER VOOR STALINGRAD OPGERUIMD.

De Russische luisterdienst in Londen ving het volgende speciale Russische communiqué op:

„Onze troepen aan het Donfront zetten hun offensief voort tegen de Duitse en fascistische troepen, die omsingeld waren in het gebied van Stalingrad, nadat zij in felle gevechten door talrijke en machtige vijandelijke fortificaties waren heengebroken en in hoofdzaak de uitroeiing van de Duitse fascistische groeperingen hebben voltooid. In het gebied van Stalingrad hebben onze troepen veroverd het proefstation Studyonaya-Yablonovka en voorts de punten Alekseyevka, Verkhney-Yerspankan, Nizhneye-Yersjanka, Starudobovka, Zelonaya-Polyana, Pelokovka, Lesopodasdochnaya, Kulstan en de spoorwegstations en spoorweg-emplacementen Voroponova, Yexhinka Drevnebalk, Pulney, Razgulayev, Buirat en Sadovaya.

Verder vernietigden onze artilleristen, mortieren-bedienaars en sappeureenheden 620 vijandelijke gefortificeerde punten en uitgravingen, 40 krachtig versterkte observatie-punten en werden 220 vijandelijke artillerie- en mortierenbatterijen vernietigd of tot zwijgen gebracht. Een gebied van 835 vierkante kilometers werd van den vijand gezuiverd" (Londen, (AP) 26.1).

DE ACHTERVOLGING VAN ROMMEL.

Alfred Wall seint uit Londen:

In de voortgezette achtervolging van Rommels strijdkrachten, heeft een voorhoede-afdeling van het 8e Britse leger de kleine kuststad Zuara bezet, op ongeveer 96 kilometer ten Westen van Tripoli. Ondertussen heeft de Strijdende Franse colonne, die is opgerukt vanuit het binnenland van Afrika, Tripoli bereikt, alwaar zij zich klaar maakt om deel te nemen aan de naderende slag om Tunis. Een Britse zegsman legde de klemtoon op het officiële communiqué, waarin werd melding gemaakt van de bezetting van Zuara. Uit deze verovering blijkt, dat de vooruitgeschoven troepen van Generaal Montgomery's leger zich binnen 96 kilometer bevinden van de Tunische grens, waarheen Rommel gevlucht is onder de voortdurende en hevige luchtaanvallen der Geallieerden. De Strijdende Fransen van Brigadier-Generaal Jacques Leclerq maakten in een geestdriftig communiqué bekend, dat zij Tripoli hebben bereikt teneinde zich te voegen bij hun Britse Geallieerden na een afstand van meer dan 2400 kilometer te hebben afgelegd van het gebied van het Chad-meer in Æquatoriaal Afrika. De Fransen begonnen hun opmars in Noordelijke richting en hebben vele gevechten moeten voeren tegen de Italiaanse garnizoens in Libye, welke zij tegenkwamen. Het slechte weer boven het Tunische front is oorzaak, dat de activiteiten daar enigszins beperkt zijn.

Het communiqué deelde mede, dat de Geallieerden hun druk in dit gebied handhaven, zodat de Duitsers geen voortgang weten te maken.

Een bericht uit Caïro maakte bekend, dat zowel de Geallieerde land- als luchtstrijdkrachten thans haar krachten concentreren om de vliegvelden van de As in het Zuidelijke gedeelte van Tunis onbruikbaar te maken, teneinde de grondtroepen van de As te hinderen en de aanvallen op de Geallieerde verbindingsmiddelen te beletten. Twee belangrijke vliegvelden van de As in dat gebied namelijk te Medenine en Ben Gardane, werden dan ook uiterst hevig gebombardeerd in de afgelopen dagen. Verder maakte men nog bekend, dat een gedeelte van Rommels strijdkrachten nog weerstand biedt nabij Zuara en dat gisteren een schip, hetwelk poogde Duitse troepen te ontruimen, getroffen werd door een bom (Londen, (AP) 26.1).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAÏRO.

Het gezamenlijke oorlogscommuniqué van het Midden-Oosten luidt als volgt:

„Gisteren waren onze troepen in contact met de vijandelijke achterhoede ten Westen van Zauia.

De luchtactiviteit had gisteren en in de nacht van 25 op 26 Januari niet op grote schaal plaats, hoewel onze laagvliegende vliegtuigen offensieve vluchten voortzetten boven Sicilië en de veerdienst naar Tunis. Messina werd gebombardeerd. Al onze vliegtuigen keerden van deze operaties terug" (Caïro, (AP) 27.1).

EEN AANSLAG OP GENERAAL NOGUES.

De radio van Parijs meldde uit Tanger, dat een mislukte aanslag is gedaan op Generaal Auguste Nogues, den Fransen Noordafrikaansen leider, die plaatsvervanger is van Generaal Henri Honoré Giraud. Geen biezonderheden werden verstrekt (Londen, (AP) 2.1).

DAGLICHT-OFFENSIEF VAN DE RAF.

Een daglicht-offensief van de Royal Airforce scheen in volle gang waarbij formaties van gevechtsvliegtuigen de kust telkens overstaken en weer terugkeerden bijna tot de schemering. Een formatie vloog in de richting van Calais; een andere ging verder naar het Westen (Londen, (AP) 26.1).

VLUCHTEN BOVEN FRANKRIJK EN BELGIË.

Het communiqué van het Britse Ministerie van Luchtvaart luidt:

„Eskaders van de Royal Airforce, tezamen met andere van de Dominions, en vliegtuigen van de Noordamerikaanse luchtmacht en andere Geallieerde gevechtsvliegtuigen voerden in de namiddag vluchten uit boven Noord-Frankrijk en België.

Bij één van deze vluchten hebben Ventura-bommenwerpers van het Bommenwerperscommando zonder verlies voor zichzelf spoorwegobjecten te Brugge aangevallen. Bij de gevechten vernietigde men drie vijandelijke gevechtsvliegtuigen. Van de operaties gedurende de dag worden vier onzer gevechtsvliegtuigen vermist" (Londen, (AP) 26.1).

BOMBARDEMENTEN OP KOPENHAGEN?

De vraag of het aangeraden is Britse bombardementen op Kopenhagen te doen, werd in het Parlement te berde gebracht in verband met besprekingen van de maatregelen om de duikbotenoorlog van de nazies te bestrijden. Een Lid van het Huis wees erop, dat Diesel-motoren voor duikboten in de Deense hoofdstad worden gemaakt en vroeg of het niet mogelijk was om het deel van de stad te bombarderen, waar de motoren worden gefabriceerd. D. H. Foot. Parlementssecretaris bij het Ministerie van Economische Oorlogsvoering, antwoordde: „Deze quaesties worden overwogen" (Londen, (AP) 26.1).

250 MENSEN TERECHTGESTELD IN MARSEILLE.

Het Britse nieuwsagentschap haalde een bericht aan, hetwelk verscheen in een Zwitsers nieuwsblad waarin gezegd wordt, dat 170 mannen en 80 vrouwen te Marseille werden doodgeschoten, nadat men de staat van beleg had afgekondigd als gevolg van het vuren op Duitse soldaten door de woedende Franse menigten. Het bericht, aldus meldt men, verscheen in de „Journal de Genève" en deelde mede, dat de 250 personen werden terechtgesteld op beschuldiging overtreders te zijn van de door Vichy bevolen staat van beleg. Bepaald was, dat eenieder, die de grens van het verboden havengebied van Marseille overschreed, zou worden ter dood gebracht (Londen, (AP) 26.1).

DE GEVECHTEN IN MARSEILLE.

250 Franse inwoners van Marseille — met inbegrip van 80 vrouwen — werden doodgeschoten tijdens de Staat van Beleg, welke door de nazies was afgekondigd om 40.000 personen te verwijderen uit het labyrinth van het historische havendistrict van de stad. Een bericht aan het Zwitserse „Journal de Genève" gaf te kennen, dat de kanonnen van de nazies tegen de overtreders van de orde werden gericht, teneinde de steile, donkere, smalle straten van de havenstad tot verboden gebied te maken. De onder toezicht van de nazies staande radio van Vichy beweerde, dat 40.000 personen zich gisteren uit het havengebied begaven en zeide, dat onder de staat van beleg de doodstraf zou worden toegepast op elkeen, die poogde terug te keren naar de krottenwoningen. Het opruimen van de Fransen uit Frankrijks grootste Middellandse Zeehaven werd in Londense kringen uitgelegd als een teken, dat de nazies stuipen op het lijf kregen door de berichten, dat bekendmakingen spoedig verwacht konden worden omtrent „belangrijke beslissingen" van de Geallieerde oorlogsstrategie. Een zegsman van de Strijdende Fransen zeide, dat de maatregel ten doel heeft het gebied te zuiveren van alle Franse ondergrondse elementen, die Geallieerde invasie-strijdkrachten te hulp zouden kunnen zijn (Londen, (AP) 26.1).

DE EERSTE REACTIE VAN DE AS.

In de eerste reactie van de as op de conferentie van Roosevelt en Churchill, gelijk in Londen gehoord werd, zeide de Duitse radio: „Er waren 10 dagen voor nodig om tot een harmonie te geraken tussen de Britse en Noordamerikaanse Regeringshoofden." De omroeper noemde de bijeenkomst een „vierde-rangs praetentieus gepraat à la Hollywood op de romantische kusten van Afrika."

Het DNB zeide, dat het „Roosevelts verlangen is de Europese volken zich te zien verdedigen tegen de Bolsjewistische horden". Hieraan werd toegevoegd: „De reis van Roosevelt, een der misdadigste figuren van de wereldgeschiedenis, naar Noord-Afrika, dat zonder strijd veroverd werd, wordt hier beschouwd als symbolisch van het Noordamerikaans imperialisme."

De Britse radio gaf Duitsland de voorrang in de uitzendingen betreffende de conferentie. Het nieuws werd om 3 uur in de ochtend naar Duitsland uitgezonden (Londen, (AP) 27.1).

„CONFERENTIE TOT DE ONVOORWAARDELIJKE OVERGAVE".

Wes Gallagher seint uit Casablanca:

Een groot oorlogsplan voor 1943, met het doel de onvoorwaardelijke overgave van Duitsland, Japan en Italië af te dwingen, werd gemaakt in een historische conferentie van 10 dagen tussen Roosevelt, Churchill en talrijke andere belangrijke persoonlijkheden. De militaire- en bevoorradings-leiders zijn bereids teruggevlogen en heden hadden de Geallieerde Hoofden een gescheiden, doch globale strategie „in actieve en gecoördineerde uitvoering".

Roosevelt brak nog meer tradities door zijn vlucht over een afstand van 8000 kilometer voor de bijeenkomst, die op 14 Januari begon en op Zondag laatstleden eindigde met een persconferentie op het grasperk van een villa in de buitenwijken van Casablanca vlak bij de branding van de Atlantische Oceaan waar de Noordamerikaanse troepen in November van het vorig jaar aan land stormden.

Churchill vloog eveneens naar Casablanca, waarbij ook Generaal Charles de Gaulle van de Strijdende Fransen en Generaal Henri Honoré Giraud, de Noordafrikaanse Hoge Commissaris, tezamen kwamen voor onderhandelingen om het Franse leger, de vloot van de luchtmacht in de strijd te werpen voor het toebrengen van krachtige slagen aan de As.

Gemeld werd, dat de President en de Premier, die dag en nacht werkten, waren vergezeld door vrijwel de volledige oorlogsstaven van de beide landen. Hieronder behoorden ale Dienst-hoofden en zij bereikten een „volledige overeenstemming" ten aanzien van hun doeleinden.

Premier Joseph Stalin van Rusland en Generalissimo Tsjang Kai Sjek van China werden op de hoogte gehouden van de voortgang van de resultaten der conferentie, die plaats vond zonder dat de nazie-spionnen in het aangrenzende Spaans Marokko er iets van wisten. De aanwezigheid van de grote Noordamerikaanse en Britse Leiders, zowel strategen als veldcommandanten, gaf te kennen, dat niet alleen een invasie van Europa besproken werd. Wat de oorlogsleiders besloten hebben, zal evenwel een tijdlang militair geheim blijven. Roosevelt maakte tijd vrij van de besprekingen om onderscheidingen uit te reiken aan Noordamerikaanse troepen.

Hij reed in een van die kleine leger-auto's (jeep) en at legerkost met ham en bonen.

De tijd waarop de bijeenkomst plaats vond was biezonder gelukkig gekozen van het Geallieerde standpunt bezien, nu de Duitse troepen in Rusland op de vlucht zijn en Italië pas zijn laatste stukje Afrikaans Imperium heeft verloren en Japan wordt geslagen op Nieuw Guinea.

Als volgt zijn de punten, die op de voorgrond treden van de conferentie en op Zondag door Roosevelt en Churchill in een overzicht werden verwerkt. Deze punten hebben hun gelijke niet en zullen belangrijke invloed hebben op het verder verloop des oorlogs:

1) De militaire en burgerlijke leiders van beide landen zijn tot overeenstemming gekomen over een plan voor 1943 met het doel op elk krijgstoneel het initiatief te behouden.

2) Roosevelt en Churchill, misschien omdat zij vredes-voelers van de As verwachten, kwamen overeen, dat de vrede slechts kan komen door een onvoorwaardelijke overgave van de drie grootste deelgenoten van de As.

3) De Generaals Giraud en De Gaulle kwamen voor het eerst bijeen door toedoen van den President en den Premier om met elkaar overleg te plegen ten aanzien van een doeltreffende samensmelting hunner strijdkrachten.

4) Stalin werd op de hoogte gehouden. Churchill en Roosevelt onthulden, dat zij aanboden den Russischen leider der te ontmoeten op een punt „veel verder naar het Oosten", doch men wees erop, dat vanwege het grote winteroffensief van het Rode leger Stalin niet in staat was het land te verlaten. De twee Geallieerde leiders stonden ook in verbinding met Tsjang Kai Sjek en „stelden hem op de hoogte van de maatregelen, die zij namen om hem bij te staan in China's schitterende en onverminderde strijd voor de gemeenschappelijke zaak" (Casablanca, (AP) 27.1).

VERKLARINGEN VAN EDEN IN HET LAGERHUIS.

Anthony Eden deelde hedenmorgen aan het Lagerhuis mede, dat „zekere quaesties betreffende de na-oorlogse heropbouw" in bespreking zijn tussen de Britse en Sovjet-Regeringen.

Eden deelde voorts aan het Lagerhuis mede dat de Britse Regering volledig op de hoogte gehouden werd door de Portugese Regering betreffende de wisseling van meningen, die onlangs tussen den Spaansen en Portugesen Minister van Buitenlandse Zaken plaats vond. Deze besprekingen gingen „over hetgeen toen beschreven werd als het vormen van een Iberisch blok van wederzijdse vriendschap" (Londen, (AP) 27.1).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Moskou:** Het Russische middagcommuniqué meldt, dat de offensieven aan alle fronten worden voortgezet. De troepen aan het Donfront leveren gevechten voor de vernietiging der resten van de Duitse fascistische troepen, die omsingeld zijn in het gebied van Stalingrad. Ongeveer 12.000 nazies zijn hier nog overgebleven.

— **Londen:** De radio van Algiers deelde mede, dat het 8e Britse leger 200 asvliegtuigen veroverde op het vliegveld van Castel Benito.

— **New Delhi:** Het gezamenlijke oorlogscommuniqué deelt mede, dat de Raf in de afgelopen nacht het belangrijke Japanse vliegveld te Toungoo in Midden-Birma heeft aangevallen. Gisteren werden uitgebreide bombardementen uitgevoerd in Birma.

— **New York:** Wendell Willkie, Candidaat voor het Noordamerikaanse Presidentschap in 1940, gaf uitdrukking aan zijn teleurstelling, dat de leiders van Rusland en China niet bij de Noordamerikaanse Conferentie aanwezig waren en dat het vormen van een Oorlogsraad voor het leiden van de grote militaire strategie niet is bekend gemaakt.

— **Londen:** De radio van Rome zeide bij de uitzending van het Italiaanse communiqué, dat Messina gisteren en in de afgelopen nacht werd gebombardeerd. Napels werd ook gebombardeerd.

— **Londen:** De Zwitserse radio deelde mede, dat volgens officiële bekendmaking in Bern vreemde vliegtuigen in de afgelopen nacht over Zwitsers gebied vlogen in verband met een luchtaanval op het Zuid-Westen van Duitsland.

— **Londen:** Gemeld wordt, dat zware Noordamerikaanse bommenwerpers, Vliegende Forten en Liberators, marine-installaties in Duitsland hebben aangevallen.

— **Londen:** Het Duitse Hoofdcommando verklaarde: „Een grote winterslag aan het Oostelijk (Russische) front woedt met onverminderde kracht en breidt zich naar nieuwe gebieden uit."

— **Londen:** De radio van Marokko deelde mede, dat alle schepen van de as in Roemeense en Bulgaarse havens opdracht hebben gekregen zich te begeven naar Novorossisk. Deze Caucasische haven aan de Zwarte Zee is de grootste, waaruit de Duitsers zouden kunnen evacueren uit het Noordwestelijk deel van de Caucasus naar de Krim, indien de weg voor een ontsnapping door Rostov afgesneden wierd.

— **Algiers:** Een communiqué van Hoofdkwartier van Generaal Giraud zegt: „Grote resultaten zijn bereikt voor Frankrijk in de bijeenkomst van 10 dagen der Geallieerde leiders te Casablanca". Verder werd gezegd, dat besloten is van nu af aan een direct contact te vestigen tussen Giraud en De Gaulle.

Buitenland.

BRITS LAGERHUIS NEEMT NIEUWE CREDIETPOSTEN AAN.

Sir Kingsley Wood, Kanselier van de Schatkist vroeg aan het Britse Lagerhuis om nog twee credietposten op de begroting ten bedrage van £ 1.900.000.000 en maakte bekend, dat Groot Britannië dagelijks in totaal £ 14.000.000 uitgeeft, vergeleken met £ 12.750.000 dagelijks op 20 October jl. Wood schatte, dat de jaarlijkse uitgaven zullen bedragen: 4.900.000.000 pond sterling. Beide credietposten werden door het Lagerhuis aangenomen (Londen, (AP) 26.1).

DUITS COMMUNIQUÉ.

Het volgende communiqué voor Dinsdag van het Duitse Hoofdcommando werd door de radio van Berlijn uitgezonden en opgevangen door de „Associated Press:

„De aanval van de Sovjets aan een groot deel van het Oostelijk front nam gisteren in heftigheid toe. In een ernstige verdediging tegen den vijand, die verschillende malen numeriek de meerdere is, weerstonden de Duitse legers alle pogingen van de Sovjets om door te breken of hen af te snoeren. In Stalingrad waren de verdedigers (de Duitsers), waaronder een klein Croatisch detachement behalve nog de Roemeense divisies, geconcentreerd in een nauwe ruimte in het Zuidelijk en Centrale district van de puinhopen der stad. Daar boden zij verder onder commando van hun Generaals en met steun van de luchtmacht heldhaftig weerstand onder de moeilijkste omstandigheden.

In de Kuban- en Manych-districten werden de vijandelijke aanvallen afgeslagen in harde gevechten. De beweging naar aangewezen stellingen, ter verkorting van het front, werd volgens het plan uitgevoerd. Duitse pantsertroepen en gemotoriseerde strijdkrachten tussen de Manych en de Don zetten haar succesrijke aanvallen voort. De vijand werd ver in Noordoostelijke richting teruggeworpen.

In het Don- en Donets-district worden verbitterde defensieve gevechten voortgezet. Ten Zuid-Westen van Voronesj deed de vijand een hernieuwde aanval met versterkte formaties aan een breed front. De meeste der vijandelijke aanvallen werden afgeslagen met grote verliezen in manschappen voor de Sovjets. Plaatselijke Sovjetaanvallen te Rzhev en ten Zuid-Westen van Velikie Lukie werden gedwarsboomd.

In Noord-Afrika hebben verkennings-activiteiten plaats. In Tunis slaagde de vijand er niet in de stellingen te heroveren, die hij de dag tevoren verloor. Zijn verliezen gedurende de dagen van 18 tot 24 Januari bedroegen 4000 gevangenen, 21 gepantserde gevechtsvoertuigen, 70 kanonnen, 200 motor-voertuigen, meer dan 100 machinegeweren en talrijke andere oorlogsmaterialen. Bij een doelloze luchtaanval bij dag verloor de vijand 4 bommenwerpers (Nederlandse).

Snelle Duitse gevechtsvliegtuigen vielen tijdens de dag een plaats aan de Zuidkust van Engeland met goed succes aan" (New York, (AP) 26.1).

DE HANDHAVING VAN DE PARTICULIERE ONDERNEMINGSGEEST NA DE OORLOG.

Na te hebben voorspeld, dat er na de oorlog gedurende verschillende jaren een noodtoestand zal heersen, zeide Sir Francis Joseph, een bekende Britse industrieel, in een onlangs gehouden radio-toespraak, dat de particuliere ondernemingsgeest „vermoedelijk het beste middel zal zijn om de verwarring, die dan heersen zal, op te lossen. Sir Francis zeide o.a.:

„De particuliere onderneming is meest vermoedelijk de aangewezen weg om de chaos te voorkomen, welke zich zal doen gevoelen in de tijd, dat de Regeringen bezig zijn een overeenkomst te bereiken. Verliest niet uit het oog, dat er in alle landen particuliere ondernemingen bestaan.

Welke zijn dan de hoofdzaken, die bij een dergelijke onderneming naar voren springen? aldus vraagt Francis Joseph zich af. Aan het particuliere initiatief zijn namelijk risico's verbonden; doch men krijgt de dingen gedaan, en wel goedkoper dan indien die door de staat worden uitgevoerd. De Staat krijgt zijn deel namelijk door de belastingen, die hij erop stelt. Korter gezegd, het particuliere initiatief krijgt de dingen gedaan, terwijl de staat en comité's er nog over zitten te praten en te bespreken. Waarom dan dit vooroordeel of dit wantrouwen ten aanzien van een onderneming, die op winstgevende basis is ingesteld? Iedere arbeider doet toch ook zo, aldus Sir Francis.

Het voornaamste uitgangspunt van elken leider ener vakvereniging is: „Hoe bereik ik het meest voor mijn mensen?" Het enige verschil evenwel is, dat de uitkering aan den arbeider wordt genoemd „loon", terwijl die van den werkgever wordt gebrandmerkt met het woord „winst". Beide zijn winsten.

Kan de particuliere onderneming de massa-werkloosheid voorkomen? vraagt Sir Francis dan. Neen: doch ook de Regering kan zulks niet.

Wij moeten niet vergeten, dat Duitsland zal te kampen hebben met de hongersnood. Evenzo het grootste gedeelte van Europa, alsmede uitgestrekte gebieden, die bij de oorlog betrokken zijn geweest. Dit zal grotendeels te wijten zijn aan de vervoer-mogelijkheden, die dusdanig ingekrompen zullen zijn, dat het voor de duur van een lange tijd na de wapenstilstand moeilijk zal zijn de handel tussen de verschillende landen te doen herleven.

De zorgen tegen welke de wereld thans te kampen heeft, vinden grotendeels haar oorzaak in het door de Regeringen niet ten volle toepassen van de particuliere ondernemingsgeest.

Het succes van de publieke onderneming is afhankelijk van de goede verstandhouding tussen de volken. Zij staat toe, dat de kooplui hun klanten in het buitenland kunnen bedienen door hun de goederen, welke zij wensen, toe te zenden, en tevens de artikelen, welke dat land uitvoert, te betrekken. Hierdoor wordt tevens de levensstandaard van de mensen in beide landen verhoogd.

Door zo te doen wordt er winst gemaakt. Waarom niet? De Regeringen behoren blij te zijn met de winsten. Tenzij de particuliere ondernemingen winst afwerpen, zou het onmogelijk blijken de sociale instellingen te handhaven.

Het motief van de winst, indien succesrijk toegepast, verzekert den Regeringen dat zij zowel in het eigen land als in den vreemde geld kunnen lenen. De beste illustratie, die ik verstrekken kan, is, dat de winsten, die door particuliere ondernemingen zijn voortgebracht in de vorm van vreemde beleggingen, het aan Groot Britannië mogelijk gemaakt hebben om de jaren 1914 — '18 door te komen, en sedert 1939 in de fondsen hebben voorzien, waardoor nog vóór de inwerkingstelling van de Leen- en Pachtwet de munitie en kostbare levensmiddelen konden worden betaald.

Het crediet van een volk wordt niet alleen beoordeeld naar het aanzien van zijn burgers, doch naar zijn rijkdom. De rijkdom van dit land, die hoofdzakelijk het gevolg is geweest van particuliere ondernemingen, heeft Groot Britannië in staat gesteld deze drie jaren door te komen en onnodige inflatie te voorkomen. De beste richting, die een Regering thans kan inslaan, is, de particuliere ondernemingsgeest op te wekken en de behaalde records te verbeteren. Aldus is de Regering zeker van haar belastingen, waardoor de sociale instellingen in het leven gehouden kunnen worden en waardoor het verstrooide volk geholpen zal worden weder het werk op te nemen.

De voornaamste vraag is evenwel: Doet de Regering dat werk beter en goedkoper, dan zulks door de particuliere ondernemingen gedaan kan worden? Hoe zult u de wereld recht kunnen zetten, indien u geen rekening houdt met de kosten? Volken zijn onderworpen aan dezelfde wetten als individuen en handelszaken. Uw begroting moet in evenwicht zijn. Indien dat niet het geval is, zal uw crediet in het buitenland eronder lijden en zal uw geld minder koopkracht hebben. Regeringen, die handel drijven, zijn uit den boze: deze gang van zaken is slechts in oorlogstijd gerechtvaardigd. Zij krijgen niet de waarde voor haar geld, door de eenvoudige oorzaak, dat bij haar de ondervinding zoek is, welke de particuliere ondernemingen wel bezitten, en die men zich heeft moeten doen geworden door zweet en tranen. Alles moet in de haast geschieden. Niemand maakt zich druk over de kosten: zelfs de Regering niet.

Heeft de particuliere onderneming misbruik gemaakt van haar macht? Er bestaan gevallen, waar dit wel degelijk is geschied; doch dit is geen kenmerkende font van alleen de particuliere onderneming. Handige politiek en staatkundige programma's in alle democratische staten zijn het gevolg van het streven zich de steun van zekere partijen te verzekeren, of onder de druk van bepaalde richtingen. De arbeiderspartij zal wel de eerste zijn om dit te bekennen. Het is niet de macht zelve, doch het misbruik van die macht, die de waarde van die partij ten aanzien van de staat bepaalt.

Van dit standpunt uit bezien, heeft de particuliere onderneming grote delen van de wereld tot ontwikkeling gebracht, alsmede ook bijgedragen aan de voorspoed en hulpbronnen van de staat en de levensstandaard in het land omhoog gebracht.

Men heeft deze dingen tot stand gebracht, omdat men wist, dat men zou worden beoordeeld naar zijn verdiensten.

Mijn advies is — aldus Sir Francis Joseph — maakt gebruik van de diensten, welke worden aangeboden door de particuliere ondernemingen voor het reorganiseren van de na-oorlogse wereld. Houdt toezicht op haar naar gelang kennis en ondervinding zulks vereisen, doch indien wij haar zullen afwijzen, dan zullen wij ontegenzeggelijk nog meer moeilijkheden en vertraging op onze weg vinden voor het bereiken van het doel naar hetwelk wij allen streven.

VOOR SYRIË EN LIBANON CONSTITUTIONELE REGIMES.

Gemeld wordt, dat de constitutionele regimes zullen worden hersteld in Syrië en Libanon en het Franse Nationale Comité gaf machtiging aan Generaal Georges Catroux den Hogen Commisaris in Syrië, om de nodige schikkingen te treffen (Damascus, (AP) 27.1).

EEN LEGER VAN LANDBOUWERS.

De Oorlogscommissaris voor Mankracht Paul Vories McNutt en de Voedsel Administrateur Claude Wickard maakten bekend, dat zij zullen trachten een „landleger" van ongeveer $3\frac{1}{2}$ millioen personen te mobiliseren voor het verrichten van landbouwwerk in het seizoen van dit jaar. Zij zeiden op een persconferentie, dat personen, wier werk niet direct verband houdt met de oorlogsinspanning, zullen worden opgeroepen in landelijke en stedelijke gemeenten en gevraagd zich tijdig te wijden aan werk van planten en oogsten waar het nodig mocht blijken (Washington, (AP) 27.1).

$\frac{1}{3}$ VAN U.S.A.-PRODUCTIE VOOR HUN GEALLIEERDEN.

De Administrateur van de Leen- en Pachtwet, Edward Stettinus, deelde aan het Noordamerikaanse Congres mede, dat men in 1942 één van elke drie tanks en gevechtsvliegtuigen, die in de Verenigde Staten werden gemaakt, naar hun Geallieerden heeft gezonden. Dit geschiedde ofwel krachtens de Leen- en Pachtwet ofwel door directe aankoop door die landen. Stettinus verklaarde ook, dat de producten, die onder de bepalingen van de Leen- en Pachtwet aan andere landen werden verstrekt, tegen 1 Januari 1943 een waarde hebben bereikt van 8.253.000.000 dollars.

Stettinus zeide, dat behalve tanks en vliegtuigen de Leen- en Pachtwet een minder groot aandeel heeft gehad in de voorziening van wapenen. Hij schatte, dat gedurende de laatste 6 maanden de onder deze Wet uitgevoerde munitie 15% bedraagt van de Noordamerikaanse productie. Van het totaal van $ 8.000.000.000, sedert het program in werking trad op 11 Maart 1941, heeft men voor een waarde van $ 6.548.000.000 aan goederen verstrekt aan de Verenigde Volken en voor $ 1.705.000.000 voor andere bewezen diensten (Washington, (AP) 27.1).

EDEN VOOR HET LAGERHUIS.

Anthony Eden zeide voor het Lagerhuis te verstaan gekregen te hebben, dat voorstellen tot het vormen van een Oorlogsraad der Verenigde Volken „in de Verenigde Staten tot uitvoering zijn gebracht". Hij zeide evenwel niets meer te voegen te hebben bij de vroegere Regeringsverklaringen over het onderwerp. Eden antwoordde op een vraag, die door Sir Thomas Moore aan Churchill gericht was. Hierin vroeg deze of de Premier het bericht uit de Verenigde Staten over een Opperste Oorlogsraad had bestudeerd en „of hij als resultaat daarvan aandacht geschonken had aan de vele voorstellen van dergelijke aard, die door de Leden waren gedaan" (Londen, (AP) 27.1).

NIEUWS UIT DE KATHOLIEKE WERELD.

— Goa, Indië: De Portugese regering heeft bevolen, dat voortaan op alle lagere scholen in de koloniale bezittingen in Indië godsdienstonderricht moet worden gegeven. Hiermede eindigt een tijdperk van anti-godsdienstige schoolwetgeving.

— In de Mexicaanse pers wordt gewag gemaakt van een herstel der diplomatieke betrekkingen tussen Mexico en de Heilige Stoel. Het dagblad „Novedades" te Mexico-Stad: „Waarom wachten met het herstel, nu alle beschaafde landen diplomatieke betrekkingen onderhouden...... Nu er sprake is van wederopbouw van een wereldorde op Christelijke grondslag zal men toch zeker niet buiten het centrum kunnen, dat 20 eeuwen voor deze grondslag op de bres heeft gestaan." „Hoy" een geïllustreerd weekblad: „...... de President (Avila Camacho) zou tenminste een persoonlijken gezant kunnen zenden, zoals President Roosevelt Myron C. Taylor."

[De officiële lijst 1943 van het Vaticaanse corps diplomatique vermeldt 40 landen, die diplomatiek vertegenwoordigd zijn: 15 ambassades, 24 gezantschappen, 1 chargé d'affaires. In het afgelopen jaar vestigden Japan en China diplomatieke betrekkingen; gezanten van Haïti, Venezuela, Bolivia, Finland en Vichy-Frankrijk boden hun geloofsbrieven aan in 1942. — Red.]

DE LUCHTVERDEDIGING VAN OORLOGSSCHEPEN.

Welk een groot gevaar de luchtmacht voor de Marine betekent, is steeds duidelijker geworden, vooral de torpedovliegtuigen en de duikbommenwerpers treden in het treffen tussen marine en luchtmacht op de voorgrond, aldus schrijft „Vliegwereld".

De grote successen van de Britse torpedovliegtuigen tegenover de Italiaanse Marine in de coup van Tarente liggen nog in het geheugen. De „Bismarck" werd achterhaald met behulp van de torpedovliegtuigen van het vliegdekschip „Ark Royal". Omgekeerd kregen de Engelsen zware klappen te incasseren bij Creta ten gevolge van Duitse Stuka-aanvallen.

Met dat al vraagt men zich af, in hoeverre oorlogsbodems zich tegen het luchtgevaar kunnen beveiligen. Bij de beantwoording van deze vraag moet verschil gemaakt worden tussen de passieve en de actieve bewapening. Onder de passieve bewapening is voornamelijk de pantsering te rekenen. Het is belangwekkend te zien, hoe deze pantsering in de loop der jaren steeds toegenomen is. Voor de wereldbrand van 1914/1918 werden de oorlogsschepen in hoofdzaak slechts aan de zijkanten van pantsering voorzien tegen het gevaar van artillerievuur of een torpedo afkomstig van den vijand. Verder waren er nog de mijnen, waarvan men zich in die dagen ook reeds terdege wist te bedienen, waartegen het schip ook van de onderzijde zoveel mogelijk beschermd moest worden.

Maar toen kwam het luchtgevaar! Het luchtbombardement stond in Wereldoorlog I weliswaar nog in de kinderschoenen en ook het scheepsgeschut kon nog niet verder schieten dan over een afstand van 15 km. Met dat al moest de passieve verdediging ook voor de bovenzijde van het schip uitgebreid worden. Het slagschip was nu zwaar gepantserd aan alle kanten, zo zwaar dat het gewicht van al die pantsering wel 40% van de waterverplaatsing voor zich ging opeisen. Met de bouw van nieuwe schepen kon met deze omstandigheid beter rekening worden gehouden dan met de oudere schepen, die gemoderniseerd moesten worden en waarbij men niet kon voortgaan met verzwaring der bepantsering zonder ernstig afbreuk te doen aan de snelheid.

Dat is dan ook de reden, waarom gemoderniseerde slagschepen uit de wereldoorlog het in snelheid moeten afleggen tegen de moderne typen van 35.000 ton.

Dit dan wat de passieve bewapening betreft.

Hoe staat het nu met de actieve verdediging tegen het luchtgevaar?

Zover ons bekend, was het bij het slagschip „Nelson" van 33.500 ton (bouwjaar 1925), dat men in 1927 voor het eerst aan boord artillerie voor luchtafweer in gebruik nam. De „Nelson" is het vlaggeschip van de Britse thuisvloot.

Tegenwoordig zijn alle slagschepen voorzien van luchtafweergeschut van verschillend caliber. Om te beginnen geschut van 100 tot 150 mm., waarmede de vijand zowel te water als in de lucht tot op een afstand van ruim 10 km. bestookt kan worden. Men dient echter te bedenken, dat een vliegtuig, dat een schip op zee op 20 km. afstand ontdekt, zich binnen twee minuten op bijv. 1500 meter boven dit schip kan bevinden. Dan komen de automatische kanons van 20 tot 50 mm. in werking, waarmede 2 tot 5 schoten per seconde gelost kunnen worden. Onmiddellijk op de automatische kanons volgen de mitrailleurs van kleiner caliber, maar met grote vuursnelheid. Zodoende kan het schip bij een luchtaanval dus drie vuurgordijnen afleggen, waarbij alleen door de automatische wapenen reeds duizenden kogels verschoten worden, in het korte tijdsbestek van vijftien tot twintig seconden.

Een vliegtuig kan, om een treffer te ontgaan, zijn vliegrichting en hoogte veranderen, maar ook een schip kan door koerswijziging en snelheidsverandering de trefkans van een vliegtuigbom verminderen.

WAT DUITSE MATROZEN VERTELLEN.

Twee schipbreukelingen van een Duitse duikboot, die tot zinken werd gebracht door een Noordamerikaans patrouille-vliegtuig nabij de Braziliaanse kust, onthulden, dat zij tijdens een maand op zee na de duikbotenbasis te Lorient in Frankrijk verlaten te hebben, slechts 1 koopvaardijschip tot zinken brachten. Men gelooft, dat hun duikboot een van de vijf is, die — naar bekend gemaakt werd — in de operaties van de vorige maand in de Zuidatlantische Oceaan tot zinken werden gebracht door de Geallieerde strijdkrachten. De twee schipbreukelingen bereikten de kust in een rubberen bootje, dat geworpen was door een patrouille-bommenwerper nadat de duikboot in tweeën brak door de bomtreffers. De twee vertelden, dat hun duikboot op een vorige reis 2 koopvaardijschepen in de Caraïbische Zee tot zinken bracht. Zij zeiden, dat de duikboot op de vorige reis eens van een tanker midden op de Oceaan olie innam. De duikboot had een bemanning van 42 koppen. (Een Braziliaanse haven, (AP) 26.1).

NIEUWS UIT AUSTRALIË.

— Luchtvaartminister Arthur Drakeford deelde mede, dat een afdeling van de Koninklijke Australische Luchtmacht gevestigd is op een basis in Rusland. Deze afdeling beschermt Geallieerde convooien op weg naar Moermansk en werkt samen met de Russische luchtmacht in de jacht op vijandelijke schepen.

— De minister voor het leger Forde onthulde, dat 28.237 Australische soldaten vermist worden of oorlogsgevangenen zijn. In het Midden Oosten, hoofdzakelijk in Hellas en op Creta, werden er in totaal 7.667 gevangen genomen of vermist: in het Verre Oosten 20.584, waarvan er 16.286 gevangen genomen of vermist werden op Malakka: de overigen werden in andere gebieden door de Japanners gevangen genomen.

Een Advocaat in conflict met den Paus.

Advocaten gaan veel over de tong. Dat is vandaag zo, en dat was het ook al in de derde eeuw, toen Caecilius Cyprianus, die in Noord Afrika geboren, de advocatuur oefende tot voorbij middelbare leeftijd, toen Christen werd, vrijwel tezelfder tijd al tot priester gewijd werd en twee jaar nadien tot bisschop van het Noordafrikaanse proconsulaat van het Romeinse Rijk, Carthago. Misschien anders dan met advocaten, die heden ten dage over de tong gaan, wordt over den Carthaagsen advocaat nog tot vandaag gesproken. En dat niet alleen, hij wordt door millioenen en millioenen op aarde vereerd, omdat hij in woelige tijden zijn geloof trouw bleef: na zijn bekering maakte hij in 10 jaren twee grote bloedige vervolgingen mede, een pestepidemie, een inval van de barbaren die alles kort en klein sloegen, een schisma, en de dood van 5 pausen. Hij was zulk een persoonlijkheid, dat hij het waagde met Paus Stephanus in scherp dispuut te treden over de geldigheid van de doop door ketters bediend. Hij was ook zulk een persoonlijkheid, dat hij als bisschop zelf door de straten trok om de lijders aan de pest te verplegen en in die tussentijd nog een aantal boeken te schrijven, die voor de kerkgeschiedenis van Noord-Afrika van groot belang zijn, alsmede enkele leerstellige werken, o.a. over het Onze Vader.

Biographisch materiaal bestaat er weinig omtrent Cyprianus, zoals zijn naam in de wandeling doorgaans luidt, en daarom is het boek van Joseph H. Fichter S.J., Saint Cecil Cyprian (uitgegeven door Herder Book Company, New York, $ 2.25, 282 blz.) meer dan welkom. Het boek is levendig geschreven en komt juist in een tijd, dat Noord-Afrika om andere dan kerkgeschiedkundige redenen wéér in het middelpunt der belangstelling staat. Om te ervaren hoe het leven daar in de 3e eeuw was en om de reacties te ondergaan omtrent invasies die toen in Noord Afrika plaats vonden, is dit boek van algemene interesse. Maar van meer interesse is het hoe Pater Fichter op een meesterlijke, en toch populaire wijze het oeuvre des Kerkvaders wee te peilen.

Leest men dit boek, dan ziet men hoezeer het toch feitelijk thans schort aan bereidwilligheid tot helpen, aan weldadigheid onder de behoeftigen, aan bereidheid om zelfs het leven te offeren voor de waarheid, want Cyprianus, wien men — zoals vaker met waarheidsgetrouwe zielen die niet op hun mondje gevallen zijn en zelfs het hoogst gezag de waarheid durven zeggen — allerlei laster en leugenachtigheid verweten had, stierf de marteldood voor het Heilig Geloof.

Treffend zijn vooral Cyprianus' geschriften omtrent het Onze Vader, een geschrift, dat door Pater Fichter saamgevat wordt, en nog de glans van het oorspronkelijke werkje behouden heeft. Blijde is zijn jubel omtrent de eenheid van de Kerk.

Bevelen wij dit mooie boek van harte aan, dan is het slechts met de wens dat steeds meer Christenen ertoe mochten komen, hun geestelijke behoeften na de Bijbel, te laven aan die bronnen, die vers en fris ontspringen zijn in de allereerste tijd en wier water nog fonkelt van klaarheid.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Wo., 27 Jan.

Telegram Afdeling: Hr. Schaap, tel. 353, Amalia van Solmslaan 4.

Shipping & Supplies: Hr. De Roo, tel. 417, Negropont 33A.

Scheepvaart Afdeling: Hr. De Trøye, tel. 724, Emmastad 133A.

Dok Afdeling: Hr. Van Hasselt, tel. 468 en Hr. Prins, tel. 330.

Sportclub „Asiento": Tennis: De finale van de Onbekende Handicap wedstrijden zal plaats vinden op Zaterdag 30 Januari as., aanvang 15 uur. Iedere deelnemer wordt verzocht Zaterdag in tenniscostuum op de banen aanwezig te zijn.

Hockey: In verband met de hockeywedstrijd in het C.B.L.O.-stadion op Zondag 31 Januari as. zal er Vrijdag middag as. op het Asiento-terrein een laatste oefenwedstrijd gespeeld worden, aanvangende 16.50 uur.